

راہی بہ آسمان چرا ببخشیم؟

محمد تقی فحالی

انتشارات مؤسسه فرهنگی هنری
دین و معنویت آل یاسین

فهرست مطالب

۶	بِهانه ای برای شروع
۲۴	۱) خداوندِ رحمان
۳۰	الف) سریانِ رحمت
۳۵	ب) بخشندگی؛ وجه مشترک اسماء
۴۰	۲) کائنات بی توقع می بخشند
۴۲	الف) پدیده های طبیعی
۵۷	ب) اصل تسخیر

۶۶	۳) نفی احساس مالکیت
۷۴	۴) پیوستگی اجزای جهان
۷۵	الف) جهانِ دیده‌ها و نادیده‌ها
۷۸	ب) آب و خاک
۸۰	ج) نظام احسن
۸۲	د) زمین، آسمان و درختان
۸۳	ه) علم باطن حوادث
۸۷	و) همبستگی حوادث
۹۴	ز) دستاوردها

۹۵	اول) عدم حذف
۹۷	دوم) پیوستگی یک حادثه با تمامی حوادث
۹۹	سوم) آفریدن حادثه شیرین
۱۰۱	چهارم) همه حوادث آموزگارند
۱۰۳	پنجم) جهان یک دایره است
۱۰۵	ششم) ظهور حادثه‌ای بزرگ
۱۰۸	فرجام سخن
۱۱۸	کتابنامه

بهانه ای برای شروع

در روزگاران کهن مرد بزرگی بود که هر روز گوسفندی ذبح می‌کرد؛ بخشی از آن را برای خود نگه می‌داشت و قسمتی دیگر را به فقرا می‌داد. این کار رویه هر روز او بود تا اینکه روزی اتفاقی افتاد. شب جمعه‌ای به هنگام غروب آفتاب، مسافری غریب و گرسنه که در پیشگاه خداوند منزلت داشت در خانه آن مرد بزرگ آمد، از او تقاضای طعام کرد، اما آن مرد بزرگ اعتنا نکرد. مسافر گرسنه سخن خویش را چندین مرتبه تکرار نمود اما کسی سخنش را باور نکرد.

چون هوا تاریک شد مسافر غریب به بیابان رفت، گریست و شکایت آن مرد را نزد خدا برد. وی شب را با گرسنگی به سر برد و فردا را با روزه سپری کرد. آن مرد بزرگ به همراه خانواده اش شب را با شکمی سیر خوابیدند درحالی که زیادی غذای آنها مانده بود. خداوند به آن مرد بزرگ وحی فرستاد:

ای یعقوب علیه السلام ذلیل نمودی بنده مرا و مستوجب تأدیب شدی و باعث گردیدی که تو و فرزندت مبتلا به بلای بزرگی شوید. ای یعقوب علیه السلام همانا محبوبترین پیغمبران نزد من کسی است که به مساکین و بیچارگان ترحم کند، با ایشان مجالست و معاشرت نماید، آنان را اطعام نماید و پناهگاه و ملجأشان باشد. ای یعقوب علیه السلام ترحم نکردی بر بنده من، او شب گذشته از در خانه تو عبور کرد، شما را صدا زد و طلب غذا نمود اما او را اطعام نکردید. او شب را گرسنه به سر برد در حالی که تو و خاندانت شب را با شکم سیر خوابیدید. به عزتم سوگند فرو فرستم بر تو بلای بزرگی. پس مهیا و آماده بلا شوید. و در همان شب یوسف علیه السلام آن خواب را دید.^۱

۱. صدوق، علل الشرائع، ج ۱، ص ۴۷-۴۵؛ مجلسی، بحارالانوار، ج ۱۲، ص ۲۷۲-۲۷۱.